

Men det er ikke 3-4 pct. i Københavns Kommune. Andelen af fremmedsprogede eller tosprogede, som det nu skal hedde for at være politisk korrekt, i Københavns Kommunes skoler – og dem er der mange af – er oppe på 28 pct., altså over en fjerdedel. Det er ikke 3-4 pct. Og sådan er der en række kommuner, bl.a. omkring København med socialdemokratiske borgmestre, der faktisk føler, at de har et problem, og de har nok lidt mere forstand på det end hr. Ebbe Kalnæs eller direktøren for Dansk Industri.

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Hr. Ebbe Kalnæs, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

**Ebbe Kalnæs (CD):**

Hvis vi skal over i de problemer, der er i Vollsmose, der er andre steder, så er det rigtigt, jeg bor der ikke. Jeg har været der adskillige gange og er der jævnlig. Jeg har nogle medlemmer, der bor der, som jeg besøger en gang imellem.

Men jeg vil gerne understrege, at jeg synes, det ville være rart, jeg synes, det ville være flot, hvis Dansk Folkeparti og hr. Frank Dahlggaard og andre begyndte at komme med helt konkrete, reelle tiltag til at løse de problemer; ikke afvise, men løse, altså langt mere kontant. Det så jeg også meget gerne. Det synes jeg heller ikke regeringen gør godt nok. Det skal gøres langt mere kontant for at løse de helt konkrete problemer, for dem er jeg enig i er der.

Men jeg vil gerne understrege også: Kort tid før jeg blev valgt til det her Ting, havde jeg imellem så meget andet en 3-årig periode som centerleder for et asylcenter. Jeg modtog 70 pct. muslimer og så kristne af forskellig observans, som levede sig ind i et samfund, som var optaget af at tilpasse sig danske forhold, passe danske ting. Drengene vandt nede i havnen optimistjollesejladser og blev integreret, for det gav status i sådan en kystby. Vi rykkede op i fodbold, det gav status, fordi de blev lukket ind i et lille samfund osv.

Det, jeg gerne vil prøve at sige, er, at den meget store gruppe i det her problem, som man føler er truende for dansk kultur, er ikke nogen trussel. Så har vi nogle bindegale nogle, der lever på andre menneskers bekostning, nogle banditter af rang hist og her, og det har vi normalt haft i det her samfund, det har man i alle samfund. Der skal vi sætte ind, der skal vi

handle, der skal vi sikre, der skal vi beskytte de andre, og det er det, der er det afgørende.

**Henrik Svane (RV):**

Dansk Folkepartis fantasi kender tilsyneladende ingen grænser, når det handler om at få sat områder som udlændinge, dansk kultur, islam, det multikulturelle samfund, muslimske konspirationsteorier osv. på dagsordenen. Den kreativitet er egentlig ganske imponerende. Tænk, hvor nemt det ville være at løse de relativt få problemer, der opstår ved kultur- og religionsmødet, hvis Dansk Folkeparti lagde samme engagement og kreativitet ind i at opløde modsætningerne mellem danskere og udlændinge, som de lægger i at finde på nye fremtidsscenerier, der kan skræmme dele af den danske befolkning.

Hvis det ikke også var, fordi den politiske situation havde udviklet sig så alvorligt gennem de senere år, jf. meningsmålingerne, så havde Dansk Folkepartis mange forslag også fremkaldt en del smil på mine læber. Det verdensbillede, som Dansk Folkeparti tegner, er nemlig så præget af vrangforestillinger og absurde fremtidsprognoser, at det er vanskeligt at forholde sig seriøst til det.

Ikke desto mindre er det selvfølgelig nødvendigt, dels fordi Dansk Folkepartis myter af mange opfattes som troværdige, og dels fordi der opstår nogle reelle problemer, som det er vigtigt at vi, os der er politikere og det danske samfund mere bredt forstået, forholder os til. At disse problemer intet har at gøre med en islamisering er en anden sag.

Når det er vigtigt at tage meningsmålingerne seriøst, er det ikke mest på grund af stemmerne, selv om Det Radikale Venstre da gerne ville have flere stemmer. Nej, det er nødvendigt, fordi meningsmålingerne fortæller os, at fremtiden af mange opfattes som en trussel og ikke som en spændende udfordring, og det er ubehageligt at frygte for fremtiden.

Det giver ikke et liv med mening eller med megen livskvalitet, hvis angsten fylder for meget. Og når udlændingetemaet i den grad præger den politiske dagsorden, tyder det på, at angsten hos flere og flere bliver et dominerende træk. De uoverskuelige globaliseringstendenser og omverdensens indflydelse på det danske samfunds udvikling og på dansk kultur er stigende. Det bekymrer mange, og Dansk Folkepartis enkle budskaber er en fristende tilflugt for en stor gruppe danskere.